

1894-07-14

AFSENDER

Viggo Pedersen

MODTAGER

Agnete Skovgaard, Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet fortløbende

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Afsendersted:

Mindt

Arkivplacering:

Mappe 27 nr. 16

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Arvedes og Forplantningssted
 for gammeldags Trø, Alvor og
 Salsundhed, for jævnt dansk
 Sindslag og for ædel Ræst og
 alt godt Menneskeligt. Saaledes
 Lige og overder lige, i Trængsel
 til dem; thi ingen Skole, ingen Pæ-
 dagogik intet andet har været der
 bestemt men Viskning, for et
 Menneske som hans Lære og den
 And deroder. Ja, det ligger - der
 kan man se, Profetens røst
 rive ud, men opbyggende, ståtende
 menneske - og det kan intet komme
 tydeligt ud.
 Jeg glæder mig, at om faar
 I begge, thi jeg kommer om
 ganske kort Tid en Gang til Byen,
 og så er det nok.
 Og så Takendens Gang for Bist
 hedens, at bliver højt fornøj-
 elig Adskilling, og det er bidrag
 Eders Ting i en uendelig mængde.

Månd. 14 Juli 1898.
 Summe -
 Kære Jakob og Agnete.
 Vi blev højt overrasket og fornøj-
 elses ved Eders Brev, og pvede det
 ikke hvad jeg skal gøre ved det inde
 at takke Ier for Eders Røstlyk
 iendel og mange Gang, og så hørte
 endelig, jeg må gøre, eller af Minde
 på Hjelpe (thi det bedste kommer
 gerne ind i minde af det selve) noget
 som må kunne hjælpe det
 Eders. Jeg er allerede klar over
 at det som I ikke iserte, at gøre det
 for os med Finances, har
 Fuapne fundet på det, broder I
 stakelig om at jeg eller andet af
 mig, I kan har så mange indvæn-
 delse Ting, så kunne I en mindre
 Ting gøre det ind. Og jeg er lidt
 angstelig for, at I endelig allerede
 tænker på det. Jeg ved godt at
 I har meget Arbejde, og at I for.

modrullig og på skal gøre det
den Billede, som oprigtig høber,
men jeg ved også, at det er dog ikke
sådan arbejder, man tjener på, når
man arbejder med sin frimodighed.
Og for en stor families og karney-
lig føit den øget, så jeg er lidt bang
for, at Eders kære, kjære løber
af med jer.

At i gandske vist en Glæde at hjælpe
anden, og måske Røge har den
Bagtanke at give mig et lille Sted
som Maler vedat. Jeg mig skal
tage et Afsnit og jeg havde lagt
hen, fordi jeg ikke havde Ro at gøre
det. Men sådan Kanten eller Skæve
som her Tale om, kan jeg næppe
overkomme det, når jeg hjælper mig
derfor. Og når Kompositionen
en Gang er gjort - - - kommer
mig. Men vist som store Billeder
alligevel et Afsnit der ligger over
mine Evner.
Hvad jeg alligevel prøver, som det gør,
at næppe mig selv Rime, og

antager det for noget foreløbigt,
og så virkelig mig selv mig, og vedes
at det endelige Resultat hvis
der kommer noget ind i det.

Men et ind jeg betinge mig, at
7 ørligt mig mig, hvis 7 ikke lyder
for dem, når 7 er det, og at
7 for noget andet.

"Nogen falder der jo altid af, og
nogen kommer der jo altid ved",
men jeg er og roder med den Tek-
nik, der bliver en Rime af dem selv.

Han Aquila, der er en herlig en,
og på Afsnittet omfatter jeg det
lystligt. Og så ønsker jeg det
færdigt, til Lyk med lille den Rime.
Ellers, Johan var meget glad over
at ventede det ham og glad over at
venter jer. Ja det bliver nok
en prægtig Plakat der over og
her for. Forhåbentlig bliver Eders
alle, at 7 må blive et sådant